

မဟာစည်နာယက

အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပဿာဆရာတော်

အရှင်ဓဉ္ဇလ္လလောဘိဝံသ

ဟောကြား ရေးသားစီရင်အပ်သော

အား (၈) ပျိုး တရားတော်



ဤစာအုပ်မှာ သိကောင်းစရာ ဆောင်ပုဒ်များ

- သူငယ်တို့မှာ၊ ငိုခြင်းဟာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။
- အမျိုးသမီးများမှာ၊ မျက်ထွက်တာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။
- ခိုးသူတို့မှာ၊ လက်နက်ဟာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။
- မင်းစိုးရာဇာ၊ စိုးရတာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။
- လူမိုက်တို့မှာ၊ ကဲ့ရဲ့တာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။
- ပညာရှိတို့မှာ၊ ကျိုးရှုတာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။
- ကြားမြင်ရှိသူတို့မှာ၊ ဆင်ခြင်တာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။
- သမဏ၊ ပြဟ္မဏာ၊ သည်းခံတာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။
- ကြောက်နစ်သက်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းပေသည်၊
ချမ်းသာဆင်းရဲ၊ ရှုမြီတူညီ၊
ကြောင့်ကြမပြု၊ မှတ်ရှုလွယ်သည်၊
သင်္ခါရ၊ ညီမှုဂုဏ်သုံးမည်။
- ချစ်ခင်ရန်ရှင်း၊ အပြစ်ကင်းကွာ၊ မတွေ့ပါ၊
သေခါနတ်ပြည်ရောက်ရသည်။
- မချစ်ရန်ပွား၊ အပြစ်များကာ၊ တွေ့ဝေပါ၊
သေခါခရဲရောက်ရသည်။

မဟာစည်နာယက
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပဿာဆရာတော်
အရှင်ကုဏ္ဍလောဘိဝံသ

ဟောကြား ရေးသားစီရင်အပ်သော

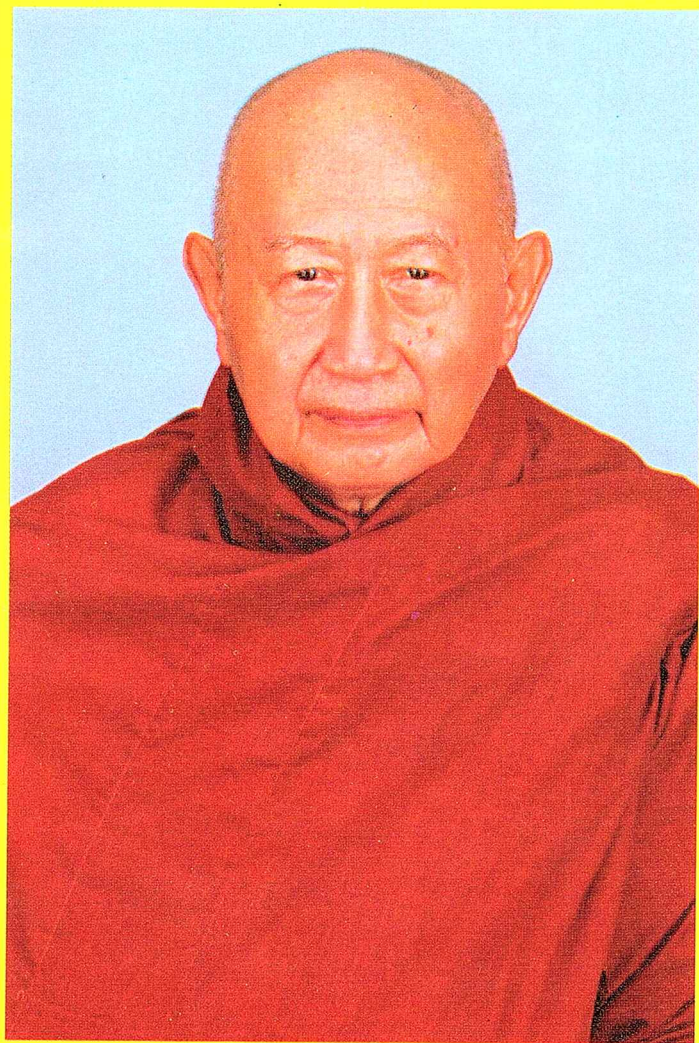
အား (၈)မျိုး တရားတော်



သာသနာ - ၂၅၇

ကောဇာ-သုဂ္ဂ

၁၇၆ - ၂၀၀၉



သဒ္ဓမ္မရံသီရိပဿာပဓာနနာယကဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု
ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

ဒီနေ့ ၁၃၆၃-ခု၊ ကဆုန်လကွယ်နေ့၊ ကဆုန်လကွယ်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှာ ဟောကြားမည့်သုတ္တန်ဒေသနာတော်က “ပဌမ ဗလသုတ္တံ” ။ ဗလဆိုတာ-က အား၊ သုတ္တ-က ပြတာ။ အား ဂ-မျိုး ကိုပြတဲ့ သုတ္တန်ဒေသနာတော်။ ပဌမဗလသုတ္တံ၊ ပဌမ-က ရှေးဦးစွာ၊ ဗလ-က အားဂ-မျိုးကို၊ သုတ္တ-က ပြတော်မူတဲ့သုတ္တန်တရားတော်။ တရားနာပရိသတ်များနဲ့တော့ အလွန်လျော်ညီတဲ့ သုတ္တန် တစ်ခုပဲတဲ့။ သုတ္တန်ဆိုတာကလည်း တရားနာပရိသတ်များ မကြာခဏ နာကြားဖူးတဲ့သုတ္တန်တွေပဲဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီသုတ္တန်က သုတ္တဆိုတာ -

အတ္ထေ သုစေတီတိ သုတ္တံ။

အတ္ထေ = မိမိအကျိုး သူတစ်ပါးအကျိုး စသည်တို့ကို၊
 သုစေတီ = ပြတတ်၏။ ဣတိ = ထို့ကြောင့်၊ သုတ္တံ = သုတ္တ
 မည်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော = အဋ္ဌကထာ

၂ သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပသာဆရာတော်

ဆရာသည်၊ သံဝဏ္ဏေတိ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

သုတ္တဆိုတဲ့ ပါဠိရဲ့အဓိပ္ပာယ်။ အဋ္ဌကထာဆရာတွေက ဖွင့်ပြတာ။ မိမိအကျိုး သူတစ်ပါးအကျိုး စသည်များကို၊ မျက်မှောက်အကျိုး တမလွန်အကျိုး စသည်များကို ပြတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် အဲဒီပါဠိတော်တွေကို သုတ္တလို့ခေါ်ရပါတယ်။

ပဌမဗလသုတ္တ။ မြတ်စွာဘုရား ရဟန်းတော်တွေကို ဟောကြားပါတယ်။

အဋ္ဌိမာနိ ဘိက္ခဝေ ဗလာနိ။

ဘိက္ခဝေ = သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေး ထောက်ဆ သိမြင်ကြတဲ့ အို-ချစ်သားချစ်သမီးတို့၊ ဗလာနိ = အားတို့သည်၊ ဣမာနိ အဋ္ဌ = ဤ ဂ-ပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရှေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၃

ယခုတရားနာပရိသတ်များနဲ့တကွ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်မှာ အား ဂ-မျိုးရှိပါတယ်တဲ့။

ကတမာနီအဋ္ဌ = ဘယ် ဂ-ပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ဂ-ဖြာ၊ ဂ-ပါးအဖြေသရုပ် ထင်ထင်ရှားရှား ထုတ်ပြလိုတဲ့အတွက်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား အမေးထုတ်တော်မူပါတယ်။

ဒါရကာ = သူငယ်တို့သည်၊ ရုတ္တမလာ = ငိုခြင်းဟူ သောအားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

သူငယ်တွေမှာ ငိုခြင်းဟာ သူတို့ရဲ့အားပဲ၊ ကလေးသူ ငယ်တွေမှာ ငိုခြင်းဟာ ကလေးသူငယ်တွေရဲ့အားပဲတဲ့။

မာတုဂါမာ = မာတုဂါမတို့သည် အမျိုးသမီးတို့သည်၊ ကောဓဗလာ = အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသောအားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

အမျိုးသမီးများမှာတော့ စိတ်ဆိုးတတ်တာ အားတစ်ခု ပဲတဲ့။

စောရာ = ခိုးသူတို့သည်၊ အာဝုဓဗလာ = လက်နက် ဟူသောအားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

ခိုးသူ၊ ဓားပြတို့ရဲ့အားဟာ လက်နက်ပဲ။ လက်နက်မရှိရင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကြောက်နေကြတာပဲ။ လက်နက်ရှိသွားရင် သူတို့မကြောက်တော့ဘူး။

ရာဇာနော = မင်းတို့သည်၊ ဣဿရိယဗလာ = အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောအားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

မင်း၊ အစိုးရမင်းတွေမှာတော့ အစိုးရခြင်းအာဏာဟာ သူတို့ရဲ့အားပဲတဲ့။

ဗာလာ = လူမိုက်တို့သည်၊ ဥဇ္ဈတ္တိဗလာ = ကဲ့ရဲ့ခြင်းဟူသောအားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

လူမိုက်တွေကတော့ အရာရာမှာပဲ လိုက်ပြီးကဲ့ရဲ့နေတာပဲ။ ကဲ့ရဲ့တာများရင် လူလိမ္မာလား၊ လူမိုက်လား ... လူမိုက်ပါဘုရား။ လူမိုက်။ ကဲ့ရဲ့တတ်သူဖြစ်၍ အားကြီးကဲ့ရဲ့တတ်တယ်။

ပဏ္ဍိတာ = ပညာရှိတို့သည်၊ နိဇ္ဈတ္တိဗလာ = အကျိုးရှိ၊ မရှိကိုရှုခြင်းဟူသောအားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

ပညာရှိများကတော့ ဒီကိစ္စက အကျိုးရှိ၊ အကျိုးမရှိ၊ ဒီလိုရှုကြည့်တတ်တာကို၊ ရှုကြည့်တတ်တဲ့အားဟာ ပညာရှိ

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၅

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့အားပဲတဲ့။ မှတ်သားစရာကောင်းတယ်။ မကောင်းပါဘူးလား ... ကောင်းပါတယ်ဘုရား။

ဗဟုသုတ = အကြားအမြင်ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊
ပဋိသင်္ခါနဗလာ = ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသောအားရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

ဗဟုသုတရှိတဲ့၊ ကျမ်းဂန်ဗဟုသုတရှိတဲ့၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ဗဟုသုတရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အရာရာမှာ အကြောင်းအကျိုးတွေ ဆင်ခြင်တတ်တာ သူ့ရဲ့အားပဲတဲ့။

သမဏ ဗြဟ္မဏာ = သမဏ ဗြဟ္မဏတို့သည်၊ (ဝါ)
ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ခန္တိဗလာ = သည်းခံခြင်းဟူသောအား ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

ဘိက္ခုဝေ = သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေး ထောက်ဆ သိမြင်ကြတဲ့ အို-ချစ်သားချစ်သမီးတို့၊ ဗလာနိ = အားတို့သည်၊ ဣမာနိ အဋ္ဌ = ဤ ဂ-ပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာ ရှေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

၆

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

၁-နံပါတ် သူငယ်တို့၏အားဟာ ငိုခြင်းတဲ့။ သူငယ်တို့
မှာ ငိုခြင်းအားရှိတယ်တဲ့။ ဟုတ်တယ်၊ ကလေးသူငယ်တို့ သူ
အလိုရှိတာမရရင် ဘာလုပ်ပါသလဲ ... ငိုပါတယ်ဘုရား။ စားချင်
တာလေးမစားရရင် ... ငိုပါတယ်ဘုရား။ သူသွားချင်တဲ့ဆီကို
မသွားရရင် ... ငိုပါတယ်ဘုရား။ အိုက်ရင်လည်း ... ငိုပါတယ်
ဘုရား။ ချမ်းရင်လည်း ... ငိုပါတယ်ဘုရား။ သူ့ကို စောင်ခြံပေးဖို့
သူငိုတယ်တဲ့။ သူ့ရဲ့အားက ဘာအားလဲ ... ငိုတဲ့အားပါဘုရား။

ဆောင်ပုဒ်။ သူငယ်တို့မှာ၊ ငိုခြင်းဟာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။

သူငယ်တွေမှာ ငိုတာ သူတို့ရဲ့အားဆိုတော့ ဒီကလေး
တယ်ငိုတဲ့ကလေးပဲ၊ နေရာမကျပါဘူးလို့ သူ့ကြောင့် စိတ်နှလုံး
မသာယာမှုတွေဖြစ်ရမလား ... မဖြစ်ရပါဘုရား။

အို-သူ့အားသူသုံးနေတာ၊ သူ့အားသူသုံးနေတာကို
ကိုယ်က စိတ်လိုက်ညစ်နေရင် ကိုယ်ပါ အကုသိုလ်တွေမဖြစ်ပါ
ဘူးလား ... အကုသိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဖြည့်ပေးလိုက်ပါ။
သူငိုတာ ဘာကြောင့်ငိုတာလဲ၊ ဆာလို့ငိုရင်လည်း ကျွေးလိုက်၊
အိုက်လို့ငိုရင်လည်း ယပ်တောင်လေးခတ်ပေးလိုက်၊ အေးလို့ငိုရင်
လည်း စောင်လေးခြံပေးလိုက်။ သူ့အားကို ကိုယ်ကဖြည့်ပေး

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၇

လိုက်ရင် ကုသိုလ်တွေမရပါဘူးလား ... ကုသိုလ်ရပါတယ်ဘုရား။
ကုသိုလ်ရတယ်။ သဘောတွေကျနေပါပြီ။

အမျိုးသမီးများကို မာတုဂါမလိုသုံးတာကိုး။ အမျိုးသမီး
များရဲ့အားကတော့ အမျက်ထွက်တာတဲ့။ မြတ်စွာဘုရားဟော
တာပါပဲ။ အမျိုးသားတွေထက်တော့ ပိုပြီးတော့ အမျက်ထွက်
တာမြန်လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ စိတ်ဆိုးတာ၊ အကြောင်းလေးတစ်ခု
နဲ့ ချက်ချင်းစိတ်ဆိုးတာ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ သဘာဝပါပဲ။ မြတ်စွာ
ဘုရားဟောတာဖြစ်တယ်။ ဆရာတော်ဟောတာလား ... မဟုတ်
ပါဘုရား။ ဒီဆရာတော်ကြီး ဒို့ကိုနှိမ်ဟောနေပြီလို့များထင်နေ
မလား ... မထင်ပါဘုရား။ မဟုတ်ပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့
အတိုင်း ဟောရတာဖြစ်တယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ အမျိုးသမီးများမှာ၊ မျက်ထွက်တာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။

အမျက်ထွက်တတ်တယ်လို့သိတော့ အမျက်ဆိုတာ
ကောင်းသလား၊ မကောင်းဘူးလား ... မကောင်းပါဘုရား။
တရားကိုယ်ကောက်လိုက်တော့ ဒေါသပဲတဲ့။

၈

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိဿာဆရာတော်

အမျိုးသမီးများမှာ များသောအားဖြင့် ဒေါသကြီးတာ များတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လည်းမကျနေပါဘူးလား ... အဓိပ္ပာယ် ကျနေပါတယ်ဘုရား။ အို-ကိုယ့်သဘောကို ကိုယ်သိတော့ ပြန် ပြီးတော့ ဆင်ခြင်တရားနဲ့ဖြေဖို့ မကောင်းပါဘူးလား ... ကောင်း ပါတယ်ဘုရား။

အမျက်ထွက်တတ်တော့ ဘာနဲ့ဖြေရမလဲ၊ ဒီအဖြေလေး သိဖို့ အရေးကြီးပါဘူးလား ... အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား။

မေတ္တာများများပွားရမယ်။ ဒေါသနဲ့မေတ္တာဟာ ဖြောင့် ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်။ ဒေါသက မီး၊ မေတ္တာက ... ရေပါဘုရား။ မေတ္တာများများပွားရင် ဒီအမျက်ဒေါသတွေ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကင်းသွားမှာပါပဲတဲ့။ ဒီရက်ပဲ ဒေါသ အမျက်ကို ပျောက်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ သတိပဋ္ဌာန်တရား ၄- ပါးဖြင့် ဝိပဿနာတရားအားထုတ်တဲ့။

မှတ်ချက်တိုင်း၊ မှတ်ချက်တိုင်း အဲဒီဒေါသအမျက် ထွက်တာ ဖြစ်ခွင့်ရပါရဲ့လား ... ဖြစ်ခွင့်မရပါဘုရား။ တဒင်္ဂ တဒင်္ဂ ပယ်ပယ်သွားတယ်။ တဒင်္ဂ တဒင်္ဂပယ်သွားတော့ နောက်ဝိက္ခမ္ဘာန အဆင့်သို့ ရောက်သွားတယ်။

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၉

မှတ်အားတွေကကောင်းသွားလို့ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်
ရောက်သွားလို့ရှိရင် အမျက်ကိုမထွက်တော့ပေဘူး။ အမျက်
ထွက်တတ်လို့ရှိရင် ကြောက်တတ်တယ်။ ကြောက်တတ်လို့ရှိရင်
အမျက်ထွက်တတ်တယ်လို့ သူတို့နှစ်ခုက ဆက်နေတယ်။ သိပ်
အမျက်ထွက်တတ်၊ ဒေါသကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ကြောက်စရာရှိလို့ရှိ
ရင်လည်း ပိုမကြောက်ပါဘူးလား ... ပိုကြောက်ပါတယ်ဘုရား။
ပိုကြောက်တယ်။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ရောက်သွားတော့ အဲဒီ
ကြောက်တာတွေနည်းသွားတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ကြောက်နှစ်သက်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းပေသည်၊
ချမ်းသာဆင်းရဲ၊ ရှုမြဲတူညီ၊
ကြောင့်ကြမပြု၊ မှတ်ရှုလွယ်သည်၊
သင်္ခါရ၊ ညီမှုဂုဏ်သုံးမည်။

သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ရောက်သွားတော့ အမျက်ထွက်
တာတွေ မရှိတော့ပါဘူး။ ကြောက်တာကလည်း မရှိတော့ဘူး။
အမျက်ထွက်တာမရှိတော့ ကြောက်တာလည်း မရှိတော့တာပါပဲ။
နေရာမကျပါဘူးလား ... နေရာကျပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်တရား
ပွားများအားထုတ်လို့ပါလဲ ... သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား ပွားများ
အားထုတ်လို့ပါဘုရား။

၁၀

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

အို ... တရားနာပရိသတ်များရဲ့ အားကိုးရာအစစ်ပဲ။ အမျက်ထွက်တတ်တယ်လို့ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်သိနေရင်တော့ ဝိပဿနာတရားပဲ မှန်မှန်အားထုတ်ပေးရမယ်။ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ် ရောက်သွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက်တည်း အဲဒီအမျက်ထွက် တတ်တာလည်း လျော့နည်းပြီးတော့ မေတ္တာဖြင့်နေချင်တဲ့စိတ် တွေ ပိုများလာပါလိမ့်မယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ အမျိုးသမီးများမှာ၊ မျက်ထွက်တာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။

သူခိုးဓားပြတို့ရဲ့အားကတော့ လက်နက်ပဲတဲ့။ လက်နက် ရှိမှ သူတို့ကရဲတာကိုး။ လက်နက်မရှိတော့ရင် ... မရဲတော့ပါ ဘုရား။ မရဲတော့ဘူး။ သူတို့လည်း ကြောက်တာပဲ။ လက်နက် မရှိရင်ကြောက်တယ်။ လက်နက်က သူတို့ရဲ့အားပဲလို့ မြတ်စွာ ဘုရားဟောကြားတာ မမှန်ပါဘူးလား ... မှန်ပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ပုဒ်။ ခိုးသူတို့မှာ၊ လက်နက်ဟာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။

အား ဂ-မဏိး တရားတော်

၁၁

လက်နက်ဟာ ခိုးသူများရဲ့အားပဲ။ လက်နက်ရှိမှ သူတို့ ခိုးရဲ၊ တိုက်ရဲ၊ လုရဲတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတာ သိပ်မမှန် ပါဘူးလား ... မှန်ပါတယ်ဘုရား။

ရာဇာနော = မင်းတို့သည်၊ ဣဿရိယဗလာ = အစိုး ရခြင်းဟူသောအားရှိကုန်၏။

မင်းစိုးရာဇာတွေကတော့ အစိုးရခြင်းအာဏာဟာ မင်း စိုးရာဇာတို့ရဲ့အားပဲတဲ့။ အစိုးရခြင်းအာဏာအသုံးပြုနိုင်ခြင်းဟာ မင်းစိုးရာဇာတို့ရဲ့အားပဲတဲ့။

ဆောင်ပုဒ်။။ မင်းစိုးရာဇာ၊ စိုးရတာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။

အစိုးတရ ပြောနိုင်၊ ဆိုနိုင်၊ အုပ်ချုပ်နိုင်တာ သူတို့ရဲ့ အားပဲ။ အာဏာရှိမှ တိုင်းပြည်ကိုလည်း တိုးတက်အောင် ဆောင် ရွက်နိုင်တာကိုး။ အာဏာမရှိရင် တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက် နိုင်ပါတော့မလား ... မဆောင်ရွက်နိုင်ပါဘုရား။

သူတို့ရဲ့အားက အစိုးရခြင်းအာဏာအားပဲတဲ့။ မြတ်စွာ ဘုရားဟောကြားတာ မှန်ပါရဲ့လား ... မှန်ပါတယ်ဘုရား။ အာဏာ မရှိရင် ဘာမှလုပ်လို့ဖြစ်တော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ မင်းစိုးရာဇာ တွေရဲ့အားဟာ အစိုးရခြင်းအာဏာအားပဲတဲ့။

၁၂

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပ်သာဆရာတော်

ဗာလာ = လူမိုက်တို့သည်၊ ဥဇ္ဈတ္တိဗလာ = ကဲ့ရဲ့ခြင်း
ဟူသော အားရှိကုန်၏။

လူမိုက်တွေရဲ့အားကတော့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းပဲတဲ့။ အရာရာမှာ
ဟိုဟာလည်းကဲ့ရဲ့ချင်၊ ဒီဟာလည်းကဲ့ရဲ့ချင်၊ ဟိုလူ့အပြစ်တွေမြင်၊
ဒီလူ့အပြစ်တွေမြင်လို့ရှိရင် လူလိမ္မာလား၊ လူမိုက်လား ...
လူမိုက်ပါဘုရား။ အပြစ်တွေပဲ လိုက်ကြည့်တာပဲတဲ့။ အကျိုးကို
တော့ မကြည့်ဘူးတဲ့။ ဘယ်သူ့ရဲ့လက္ခဏာလဲ ... လူမိုက်ရဲ့
လက္ခဏာပါဘုရား။

အို-တရားနာပရိသတ်များ တော်တော်သဘောပေါက်
တာကိုး။ အပြစ်တွေလာများများပြောနေရင် ဒီလူ နေရာမှကျပါ
တော့မလား ... နေရာမကျပါဘုရား။ ဘယ်ထဲရောက်သွားပြီလဲ
... လူမိုက်ထဲရောက်သွားပါတယ်ဘုရား။ ဗာလထဲရောက်သွား
တယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟောတာ တရားနာပရိသတ်များ သဘော
ကျပါရဲ့လား ... သဘောကျပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ပုဒ်။ လူမိုက်တို့မှာ၊ ကဲ့ရဲ့တာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူခွင့်ပြုချက်

၃၂၀၇၂၃၀၆၀၉

ပျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၂၀၇၂၆၀၇၀၉

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်

အုပ်ရေ - ၃၀၀၀

တန်ဖိုး -

ပုံနှိပ်ပြီးသည့်လ

ဇူလိုင်လ၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်

ပျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးသိန်းထွန်း (၀၄၈၂၂)

သိန်းထွန်းအောင်ဆက်၊ ၅၀/၅၂၊ ဒဂုံသီရိလမ်း၊

ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၁-၅၄၂၀၅၆

ထုတ်ဝေသူ

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး တင်အောင်(လေ-အငြိမ်းစား)၊

(၀၃၃၆၆)

သဒ္ဓမ္မရုံသီတပေ၊ အမှတ်-၇၊ ဇေယျာခေမာလမ်း၊

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေသည်။

ဖုန်း- ၀၁-၆၆၁၅၉၇၊ ၆၅၀၅၇၆

လူမိုက်တွေရဲ့အားက ကဲ့ရဲ့ခြင်းပဲတဲ့။ ကဲ့ရဲ့ချရင် သူက ကျေနပ်နေတာ သူတို့ရဲ့အားပဲတဲ့။ ကောင်းသလား၊ မကောင်း ဘူးလား ... မကောင်းပါဘုရား။ သူတစ်ပါးအပြစ်တွေ ရှုပါများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ -

ပရဝဋ္ဌာနပဿိဿ နိစ္စံ ဥဋ္ဌာနသညိနော = သူတစ်ပါး အပြစ်တွေပဲ လိုက်ရှုနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။ အာသဝေါတရားတွေ ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်နဲ့ သူဟာဝေးနေတယ်။

အာရာသော အာသဝက္ခယာ = အာသဝေါတရားတွေ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်နဲ့ဝေးနေတယ်။ သူတစ်ပါးတွေအပြစ်တွေကို လိုက် လိုက်ပြီးကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် နိဗ္ဗာန်နဲ့ နီးသလား၊ ဝေးသလား ... ဝေးပါတယ်ဘုရား။ နိဗ္ဗာန်နဲ့ဝေးတယ်။

လူမိုက်သည် နိဗ္ဗာန်နဲ့ နီးသလား၊ ဝေးသလား ... ဝေးပါတယ်ဘုရား။ နိဗ္ဗာန်နဲ့ဝေးတယ်။ သဘောတွေတော့ပေါက် အောင် ပြောပြရတာကိုး။ ဟောတဲ့အခိုက်အတန့်တော့ သဘော ပေါက်အောင် မပြောပြရပါဘူးလား ... ပြောပြရပါတယ်ဘုရား။ ပြောပြရတယ်။

၁၄

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

လူမိုက်တွေကိုတော့ တကယ်ကဲ့ရဲ့ချင်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း မပြောရပါဘူးလား ... ပြောရပါတယ်ဘုရား။ လူမိုက်ကိုရှောင်ကြဉ်ဖို့ လူမိုက်ရဲ့သဘောတွေကို မသိထားရပါဘူးလား ... သိထားရပါမယ်ဘုရား။

ရှောင်ကြဉ်ရင် မင်္ဂလာ၊ မရှောင်ကြဉ်ရင် ... အမင်္ဂလာပါဘုရား။ ရှောင်ကြဉ်ရင် မင်္ဂလာပဲ။ ဒီတော့ လူမိုက်တွေရဲ့သဘောကို သိထား၍ရှောင်ကြဉ်ရတော့ မင်္ဂလာဖြစ်တယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအမျိုးမျိုးတွေ ရရှိဖို့ပဲ။

မင်္ဂလာဆိုတာ မကောင်းတဲ့ အပြစ်ဒဏ်အမျိုးမျိုးတွေ ပျောက်ကွယ် ပျောက်ကွယ်သွားပြီးတော့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအမျိုးမျိုးတွေ ရောက်ရှိ ရောက်ရှိလာစေတတ်တာကို မင်္ဂလာတဲ့။

လူမိုက်ရဲ့လက္ခဏာကိုသိတော့ လူမိုက်ကို ရှောင်ကြဉ်ပြီးနေရတော့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေ မရနိုင်ပါဘူးလား ... ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေ ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

ပဏ္ဍိတာ = ပညာရှိတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိဗလာ = အကျိုးရှိ၊ မရှိကိုရှုခြင်းဟူသော အားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၁၅

ပညာရှိများကတော့ အရာရာမှာ ဒါအကျိုးရှိ၊ ဒါအကျိုးမရှိဆိုတာ အမြဲတမ်း ရှုကြည့်တတ်တယ်။ အကျိုးရှိ၊ အကျိုးမရှိကို ရှုကြည့်တော့ အကျိုးမရှိရင်တော့ မလုပ်တော့ဘူး။

စားဖွယ်သောက်ဖွယ်လည်း အကျိုးမရှိရင် မစားတော့ဘူး။ အကျိုးမရှိတဲ့အလုပ်လည်း မလုပ်တော့ဘူး။ အကျိုးရှိတဲ့အလုပ်ကို ရွေးပြီးလုပ်တတ်တာကိုဘာလို့ခေါ် ... ပညာရှိလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ ပညာရှိလို့ခေါ်တယ်။ ပညာရှိဆိုတာ အကျိုးရှိမရှိကို မြင်တာနဲ့သိအောင် သူ့ဉာဏ်က ထိမိပါတယ်တဲ့။

တကယ့်ပညာရှိကတော့ သောတာပန်ဖြစ်သွားရင်တော့ တကယ့်ပညာရှိပဲ။ ပုထုဇဉ်နဲ့တူပါသေးလား ... မတူတော့ပါဘုရား။ မတူတော့ဘူး။ အရာရာမှာ သူ့အမြင်က ပိုပြီးတော့ မြင်တတ်ပါတယ်။ အကျိုးရှိ၊ အကျိုးမရှိကို ထူးခြားသောဉာဏ် ပညာနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ အနိယာပုဂ္ဂိုလ်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ဂုဏ်ထူးတစ်ခုပါပဲတဲ့။

အဲဒီသောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် ရောက်သွားရင်တော့ ပညာရှိပဲ။ ပညာရှိအစစ် မဖြစ်သွားပါဘူးလား ... ပညာရှိအစစ် ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။

၁၆

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပသာဆရာတော်

လောကမှာ ပညာရှိဆိုတာ အမျိုးမျိုးတော့ ရှိတာပေါ့
လေ။ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဒေသနာတော်အရ သောတာပတ္တိ
မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ ရောက်သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ပညာရှိ
အစစ်ပဲတဲ့။

ဆောင်ပုဒ်။ ပညာရှိမှာ၊ ကျိုးစူတာ၊ မှန်စွာအားမည်သည်။

ပညာရှိများကတော့ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘယ်
ကိစ္စနဲ့ပဲ တွေ့ရတွေ့ရ အကျိုးရှိ၊ မရှိကို ရေးဦးစွာ ဆင်ခြင်တယ်၊
ရှုတယ်တဲ့။ ပညာရှိရဲ့လက္ခဏာပါပဲ။ အကျိုးရှိ၊ အကျိုးမရှိကို
ရှုမြင်တတ်တာကိုဘာလို့ခေါ် ... ပညာရှိလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။
ပညာရှိတဲ့။

ဗဟုသုတ = အကြားအမြင်များသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ပဋိသင်္ခါနုဗလာ = ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသောအားရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရေသွား ပညာအားဖြင့် ဟော
ကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ဆင်ခြင်ခြင်းဟာ၊ အကြောင်းအကျိုးတွေ ဆင်ခြင်တတ်
တာ ဗဟုသုတရှိတဲ့ အကြားအမြင်များတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့အားပဲတဲ့။
အကြားအမြင်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့အားဟာ ဆင်ခြင်ခြင်းအားပဲတဲ့။

အကြားအမြင်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့အားဟာ ဆင်ခြင်ခြင်း
အားဖြစ်တယ်။ အရာရာမှာ ဆင်ခြင်တတ်တယ်။ အကြောင်း
အကျိုးတွေ ထောက်ဆပြီးတော့ ဆင်ခြင်တတ်တယ်။

ကျမ်းဂန်ဗဟုသုတ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဗဟုသုတရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အကြောင်းနဲ့အကျိုး ဆက်စပ်ပြီးတော့ ဆင်ခြင်စဉ်း
စားတတ်တာ အဲဒီဗဟုသုတရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အားတစ်ခုပါပဲတဲ့။

**ဆောင်ပုဒ်။ ။ ကြားမြင်ရှိသူတို့မှာ၊ ဆင်ခြင်တာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။**

အကြားအမြင်ရှိသူတို့ရဲ့အားဟာ ဆင်ခြင်ခြင်းအားပဲလို့
မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ သိပ်မှန်ပါတယ်။
အကြားအမြင် ဗဟုသုတရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အရာရာမှာ ဆင်ခြင်
တတ်တယ်။ အကြောင်းအကျိုး မှန်ကန်စွာသိအောင် အမြဲတမ်း
ဆင်ခြင်တတ်တာ သူ့ရဲ့အားပဲတဲ့။

၁၈

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပသာဆရာတော်

သမဏ ဗြဟ္မဏာ = သမဏ ဗြဟ္မဏတို့သည်၊ (ဝါ)
ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ခန္တီဗလာ = သည်းခံခြင်းဟူသောအား
ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ =
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရှေ့သွား ပညာအားဖြင့်
ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

သမဏ၊ ဗြဟ္မဏတို့ရဲ့အားကတော့ သည်းခံခြင်းအားပဲ
တဲ့။ သည်းခံခြင်းအားက သမဏ၊ ဗြဟ္မဏတို့ရဲ့အား။

ဆောင်ပုဒ်။ သမဏ၊ဗြဟ္မဏ၊ သည်းခံတာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။

သမဏဆိုတာက -

ကိလေသေ သမေတိတိ သမဏော။

ကိလေသေ = ကိလေသာတို့ကို၊ သမေတိ = ငြိမ်းစေ
တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ = ထို့ကြောင့်၊ သမဏော = သမဏ
မည်၏။

သမဏ = ရဟန်းတွေ၊ သာသနာတွင်းကပုဂ္ဂိုလ်တွေကို
သမဏလို့ခေါ်တာမများပါဘူးလား ... များပါတယ်ဘုရား။ ဘာလို့

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၁၉

သမဏလို့ခေါ်တာလဲ။ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်တဲ့အတွက်
ကြောင့် သမဏလို့ခေါ်ရတယ်။

ဗြဟ္မဏကိုတော့ အမျိုးမျိုး ကျမ်းဂန်ဆရာတွေက ဖွင့်
ပြကြတယ်။ ဗြဟ္မဏတွေက အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ တရားနာပရိ
သတ်များလည်း ဗြဟ္မဏထဲမှာပဲ ပါဝင်နေတယ်။

အချို့အချို့သော အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဝိဂြိုဟ်ဝစနဆရာ
တို့ရဲ့ အယူအဆတွင် တရားနာပရိသတ်များ ဗြဟ္မဏထဲမှာပါ
နေတယ်။

အကုသလဓမ္မေ ဝါဟေန္တိတိ ဗြဟ္မဏာ၊ ဗြဟ္မဏော။

အကုသလဓမ္မေ = အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဝါဟေန္တိ
= နှင်ထုတ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတဿှာ = ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မ
ဏော = ဗြဟ္မဏမည်ကုန်၏။

အကုသိုလ်တရားတွေကို နှင်ထုတ်၊ ပယ်ထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
တွေကို ဘာလို့ခေါ်လဲ။ ဗြဟ္မဏ ... ဗြဟ္မဏလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

အဲဒီဝိဂြိုဟ်ဝစနအရတော့ တရားနာပရိသတ်များ
ဗြဟ္မဏထဲမှာ မပါနေပါဘူးလား ... ပါနေပါတယ်ဘုရား။ သမဏ၊
ဗြဟ္မဏတို့ရဲ့အားဟာ ဘာအားပါတဲ့ ... သည်းခံခြင်းအားပါ
ဘုရား။ အို-ကိုယ့်အားကို ကိုယ်သိရင်တော့ အသုံးချရတာပေါ့။

တရားနာပရိသတ်များ ဗြဟ္မဏထဲမှာ မပါနေပါဘူးလား
... ပါနေပါတယ်ဘုရား။ အကုသိုလ်တွေကို နှင်ထုတ်နေတယ်
လို့ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်။

ဝိပဿနာတရားအားထုတ်တာ ဘာလုပ်တာလဲ ...
အကုသိုလ်ကို နှင်ထုတ်နေပါတယ်ဘုရား။ နှင်ထုတ်နေတာပဲတဲ့။
သီလတွေဆောက်တည်ထားတာလည်း ... အကုသိုလ်တွေကို
နှင်ထုတ်နေတာပါဘုရား။ အကုသိုလ်တွေကို နှင်ထုတ်နေတာ
ပဲတဲ့။

ဝိပဿနာတရားအားထုတ်တော့ မှတ်ချက်တိုင်း မှတ်
ချက်တိုင်း အကုသိုလ်တွေ နှင်ထုတ်နေတာပဲ။ လောဘကိုလည်း
ဖြစ်ခွင့်မရအောင် နှင်ထုတ်လိုက်၊ ဒေါသကိုလည်း ... ဖြစ်ခွင့်
မရအောင် နှင်ထုတ်နေပါတယ်ဘုရား။ မောဟကိုလည်း ... နှင်
ထုတ်နေပါတယ်ဘုရား။ နှင်ထုတ်နေတယ်။

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၂၁

အကုသိုလ်တရားတွေ နှင်ထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြဟ္မဏ လို့ခေါ်ရတယ်။ တရားနာပရိသတ်များ ဗြဟ္မဏထဲမှာ မပါနေပါဘူး လား ... ပါနေပါတယ်ဘုရား။ ပါနေတော့ ဘယ်အား တရားနာ ပရိသတ်များသန္တာန်မှာရှိနေရမလဲ ... သည်းခံခြင်းအားရှိနေရပါ မယ်ဘုရား။

ကိုယ့်နာမည်နဲ့ကိုယ်ကိုက်အောင်လည်း ကိုယ့်အားကိုယ် မမွေးရပါဘူးလား ... မွေးရပါမယ်ဘုရား။ သည်းခံခြင်းအားဟာ တရားနာပရိသတ်များနဲ့ ရဟန်းတော်၊ သံဃာတော်များရဲ့အားပဲ လို့ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။

**ဆောင်ပုဒ်။ သမဏ၊ဗြဟ္မဏာ၊ သည်းခံတာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။**

သည်းခံတာ သမဏ၊ ဗြဟ္မဏတို့ရဲ့အားပဲတဲ့။ သိပ်မှန် တာပဲ။ သည်းခံလို့ရှိရင် အရာရာမှာ ကိစ္စလေးတွေက ပြီးမြောက် ပြီးမြောက်သွားတာပဲ။ သည်းမခံရင်တော့ ချက်ချင်းလိပ် ကိစ္စ အဝဝတွေ ပြဿနာတွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက် တွေလည်း ပေါ်လာတတ်တယ်။

၂၂

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပသာဆရာတော်

တရားနာပရိသတ်များလည်း ဗဟုသုတရှိထားပြီးသားပဲ။ သည်းမခံရင် ချက်ချင်း ပြဿနာတွေ မပေါ်လာတတ်ပါဘူးလား ... ပေါ်လာတတ်ပါတယ်ဘုရား။

ချက်ချင်း ပြဿနာတွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။ သည်းခံခြင်းရဲ့အကျိုးနဲ့ သည်းမခံခြင်းရဲ့အပြစ်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

အချိန်က ခပ်တိုတိုနဲ့ တရားတွေက များများဟောချင်တော့ ဆောင်ပုဒ်ပဲဆိုကြပါစို့။

သည်းမခံခြင်းရဲ့အပြစ်၊ သည်းခံခြင်းရဲ့အကျိုး။ အကျိုးအရင်ဆိုရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။။ ချစ်ခင်ရန်ရှင်း၊ အပြစ်ကင်းကွာ၊ မတွေ့ပါ။
သေခါနုတ်ပြည်ရောက်ရသည်။

အရာရာမှာ သည်းခံတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို အတူတကွ နေထိုင်ကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချစ်ခင်ကြတယ်တဲ့။ မချစ်ခင်ပါဘူးလား ... ချစ်ခင်ကြပါတယ်ဘုရား။

ရန်တွေလည်း၊ ရန်သူရန်ဘက်တွေလည်း ရှင်းနေတတ်ပါတယ်တဲ့။ သည်းခံတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရန်သူရန်ဘက်တွေ မနည်းပါဘူးလား ... နည်းပါတယ်ဘုရား။

သည်းမခံတတ်ရင်တော့ ပြောင်းပြန်တော့ ထင်ရှားနေပြီထင်တယ်။ နည်းနည်းမှသည်းမခံတတ်ဘူး။ “ငါ့လာမထိနဲ့ဟေ့”။ ဆတ်ဆတ်ထိမခံဘူးဆိုရင်တော့ ပြဿနာတွေ မကြာခဏ ပေါ်ပေါ်လာတတ်တယ်။ မပေါ်လာတတ်ပါဘူးလား ... ပေါ်လာတတ်ပါတယ်ဘုရား။ ပေါ်လာတတ်တယ်တဲ့။

“မတွေ့ပါ”တဲ့။ သေခါနီးမှာ မတွေ့မဝေ ကောင်းတဲ့ အာရုံလေးတွေထင်ပြီးတော့ သေရတယ်တဲ့။ သေပြီးတဲ့နောက် ကာလ နတ်ပြည်ပဲရောက်ကြတာများပါတယ်တဲ့။ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်ဟောတဲ့ အကျိုးတရားပါပဲ။

**ဆောင်ပုဒ်။။ ချစ်ခင်ရန်ရှင်း၊ အပြစ်ကင်းကွာ၊ မတွေ့ပါ၊
သေခါနတ်ပြည်ရောက်ရသည်။**

သည်းခံတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ အကျိုး ၅-ပါး။ အကျိုး ဘယ်နှပါး ... ၅-ပါးပါဘုရား။

သူတစ်ပါးတွေ ချစ်ခင်ခြင်းအကျိုးက ၁-ပါး။ ရန်သူ
ရန်ဘက် ကင်းရှင်းခြင်းက ... အကျိုး ၁-ပါးပါဘုရား။ အပြစ်
ပြဿနာတွေ မပေါ်လာခြင်းက ... အကျိုး ၁-ပါးပါဘုရား။ သေ
ခါနီးမှာ မတွေ့မဝေသေရတာက ... အကျိုး ၁-ပါးပါဘုရား။
သေပြီးတဲ့နောက်ကာလမှာ နတ်ပြည်သို့ရောက်ရတာက ...
အကျိုး ၁-ပါးပါဘုရား။

သည်းမခံတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အပြစ်တွေကိုလည်း
မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားပါတယ်။ အပြစ်သိမှ ပိုလို့သည်းခံဖို့
အားရှိလာတတ်တာကိုး။ မြတ်စွာဘုရားက အကျိုးနဲ့အပြစ် ၂-မျိုး
လုံး ဟောကြားပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ မချစ်ရန်ပွား၊ အပြစ်များကာ၊ တွေဝေပါ၊
သေခါငရဲရောက်ရသည်။

သည်းမခံတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အရာရာမှာ ဘယ်ဟာကိုမှ
သည်းမခံဘူး။ မိမိဘက်က နည်းနည်းမှ တစ်ခုမှ အနစ်နာမခံဘူး။
ကိုယ်ကချည်းပဲ အသာရမှ၊ သည်းမခံတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို သူတစ်ပါး
တွေ ချစ်မလား၊ မချစ်ဘူးလား ... မချစ်ပါဘုရား။ မချစ်ဘူး။

သည်းမခံတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရန်သူရန်ဘက်တွေလည်း
မများနေတတ်ပါဘူးလား ... ရန်သူရန်ဘက်တွေ များနေတတ်ပါ
တယ်ဘုရား။ သူဆောင်ရွက်တဲ့ ကိစ္စအဝဝတွေ ပြဿနာတွေ
မကြာခဏ ပေါ်ပေါ်လာတတ်တယ်တဲ့။ ပြဿနာတွေ ပေါ်ပေါ်
လာရင်တော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်းခံတတ်သလား၊ သည်းမခံတတ်
လို့လား ... သည်းမခံတတ်လို့ပါဘုရား။

အိုး-သိပ်သတိထားစရာမကောင်းပါဘူးလား ... သတိ
ထားစရာမကောင်းပါတယ်ဘုရား။ အရာရာမှာ သည်းခံရင်တော့
သူဆောင်ရွက်တဲ့ကိစ္စတွေမှာ ဘယ်တော့မှ ပြဿနာတွေ မပေါ်
လာဘူး။ ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်တဲ့။

“တွေဝေပါ”။ သည်းမခံတော့ ရန်သူရန်ဘက်တွေလည်း
များ၊ သူတစ်ပါးတွေရဲ့ အမုန်းခံနေရတော့ သေခါနီးကာလမှာ အဲဒီ
အာရုံနိမိတ်တွေများ ထင်လာရင်တော့ ချမ်းချမ်းသာသာတောင်မှ
သေလို့ရပါတော့မလား ... သေလို့မရပါဘုရား။ တွေတွေဝေဝေနဲ့
ပဲ သေရမှာပဲတဲ့။ ဘယ်သူဟော ... မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
ခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ တရားနာပရိသတ်များ အကြွင်းမဲ့ ယုံပါရဲ့လား
... ယုံပါတယ်ဘုရား။ အို-အကြွင်းမဲ့ ယုံတယ်တဲ့။

၂၆

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပဿာဆရာတော်

“သေခါငရဲရောက်ရသည်”။ ငရဲပြည်ပဲ ရောက်သွားလိမ့်မယ်တဲ့။ သည်းမခံတတ်တာ ဒေါသကြီးလို့၊ ဘာကြီးလို့ ... ဒေါသကြီးလို့ပါဘုရား။ ဒေါသနဲ့သေတော့ ဘယ်ရောက် ... ငရဲပြည်ကို ရောက်ပါမယ်ဘုရား။

အို-တရားနာပရိသတ်များ သဘောတွေပေါက်နေတာ နေရာကျလိုက်တာ၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို သဘောတွေပေါက်တော့ လိုက်နာကျင့်ကြံတော့ အကျိုးမများပါဘူးလား ... အကျိုးများပါတယ်ဘုရား။ အကျိုးများပါတယ်တဲ့။

သည်းခံတာကလည်း အရာရာမှာ သည်းခံရတယ်။ တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ ပိုပြီးတော့ သည်းမခံရပါဘူးလား ... ပိုသည်းခံရပါတယ်ဘုရား။ ပိုသည်းခံရတယ်။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

ခမော ဟောတိ၊ သီတဿ ဥဏှဿ ဇိယန္တယ ပိပါသာယ စသည်ဖြင့် ဟောကြားပါတယ်။

သီတဿ = အအေးကို၊ ခမော = သည်းခံရသည်၊
ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဥဏှဿ = အပူကို၊ ခမော = သည်းခံရသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဇိယန္တယ = ဆာလောင်ခြင်းကို၊

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၂၇

ခမော = သည်းခံရသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ပိပါသာယ =
ရေငတ်ခြင်းကို၊ ခမော = သည်းခံရသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။

တရားအားထုတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့် သည်းမခံရပါဘူး
လား ... သည်းခံရပါတယ်ဘုရား။

သိပ်အေးလို့ တရားမထိုင်တော့ဘူး။ နေရာမှကျပါတော့
မလား ... နေရာမကျပါဘုရား။ အေးတာလေး နည်းနည်းအေး
တာနဲ့ မထိုင်တော့ဘူး၊ အေးလာပြီ။ နည်းနည်းလေးပူတာနဲ့ ပူလို့
မထိုင်တော့ဘူး။ နေရာမှကျပါ့မလား ... နေရာမကျပါဘုရား။

ဆွမ်းဆာတာနဲ့ ဒီအချိန်တော့မတက်တော့ဘူး၊ အခန်း
ထဲမှာပဲ အစာတွေ စားနေတော့မယ်။ နေရာမှကျပါတော့မလား
... နေရာမကျပါဘုရား။ ရေငတ်တာနဲ့ပဲ ခဏခဏ ရေထသောက်
နေတယ်။ နေရာမှကျပါတော့မလား ... နေရာမကျပါဘုရား။

အဲဒါတွေကို မြတ်စွာဘုရားက အကုန်သည်းခံရမယ်တဲ့။
တရားလိုချင်လို့ရှိရင် အအေးကိုလည်း သည်းခံနိုင်ရမယ်။ အပူ
ကိုလည်း သည်းခံနိုင်ရမယ်။ ဆာလောင်တာကိုလည်း သည်းခံ
နိုင်ရမယ်။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တွေ ဆာလောင်နေတာလည်း

၂၈

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပဿာဆရာတော်

သည်းခံရမယ်။ ရေဆာတာလည်း ... သည်းခံရပါမယ်ဘုရား။ သည်းခံရမယ်တဲ့။

သိပ်အေးတော့လည်း သည်းမခံနိုင်ဘူးဘုရား၊ ဘယ်လိုများ လုပ်ရပါ့မလဲ။ သိပ်ပူတော့လည်း သည်းမခံနိုင်ဘူး၊ ဘယ်လိုများလုပ်ရပါ့မလဲ၊ ဘယ်လိုများ ဆင်ခြင်ရပါမလဲ။

သိပ်ဆာနေတော့လည်း သည်းမခံနိုင်ဘူး၊ ဘယ်လိုများ ဆင်ခြင်ရ၊ ဘယ်လိုများ နှလုံးသွင်းရမလဲ။

သိပ်ရေငတ်တော့လည်း မအောင့်နိုင်ဘူး၊ ဘယ်လိုများ နှလုံးသွင်းရပါ့မလဲ။ မလိုအပ်ပါဘူးလား ... လိုအပ်ပါတယ်ဘုရား။

အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဋီကာဆရာတွေက ဖွင့်ပြပါတယ်။ အအေးတွေ သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာပြီဆိုလို့ရှိရင် ဟိုး...အတိတ်အတိတ်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေကို ပြန်နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်ပြီးတော့ သည်းခံနိုင်ရမယ်။

သင်အအေးတွေရှိတဲ့၊ အအေးရှိတဲ့ အအေးငရဲဆိုတာ ဟို ... ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားမှာရှိနေတဲ့ အဲဒီအအေးဟာ အလွန်အလွန်အေးတာပဲ။ အဲဒီအအေးတွေ ခံနိုင်ရဲ့သားနဲ့ သင်အခုလို တရားအားထုတ်တဲ့အခါ ဘာကြောင့် အအေးကိုမခံနိုင်ရမှာလဲ။

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၂၉

သင်ငရဲမှာကျနေတုန်းက အပူတွေခံနိုင်ရဲ့သားနဲ့ အခု ဘာလို့ သင်မခံနိုင်ရလဲ။ အပါယ်ငရဲမှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ တရားအားထုတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့် ဘာလို့ အပူဒဏ်တွေမခံ နိုင်ရမှာလဲ။

ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းတွေ မခံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာရင်လည်း သင်ပြိတ္တာဖြစ်စဉ်ဘဝတုန်းက တစ်ဘဝလုံးငတ် ခဲ့ပြီးတော့ အခုတရားအားထုတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့် ဒီလောက် ဆာတာလေးကို သင်ဘာလို့ သည်းမခံနိုင်တာလဲလို့ ဟိုး ... အတိတ်အတိတ်ဘဝများက အကြောင်းတွေကို ပြန်ဆင်ခြင်ပြီး တော့ သည်းခံရမယ်တဲ့။

လောကန္တရိုက်ငရဲဆိုတာရှိတယ်။ လောကနစ်ခုရဲ့အကြား မှာ အလွန်အေးတယ်ဆိုပဲ။ အအေးကို သည်းမခံနိုင်လောက် အောင် စိတ်ထဲမှာဖြစ်လာရင် သင်လောကန္တရိုက်ငရဲမှာခံခဲ့စဉ်တုန်း က ဒီမျှထက် အဆပေါင်း ထောင်သောင်းမကအေးတဲ့ အအေးကို သင်ခံနိုင်သားနဲ့ သင်အခု ဘာလို့တရားအားထုတ်နေတဲ့အခိုက် မခံနိုင်ရမှာလဲ။ ဆင်ခြင်ပေးရမယ်။

အပူဒဏ်တွေ သိပ်မခံနိုင်ရင် သင်ငရဲမှာကျနေတုန်းက ဒီရဲ့အဆပေါင်းများစွာ အပူတွေကို သင်ခံခဲ့ပြီးပြီ၊ ခံခဲ့ရပြီးပြီ၊ အဲဒါ

တွေကို ခံနိုင်ရဲ့သားနဲ့ အခုတရားအားထုတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့်
ဒီအပူလေးကို သင်ဘာလို့ မခံနိုင်ရမှာလဲ၊ ဆင်ခြင်ပေးရမယ်တဲ့။

သိပ်ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာရင်လည်း သင်ပြိတ္တာဖြစ်
စဉ်ဘဝတုန်းက တစ်ဘဝလုံးအငတ်ခံလာပြီးတော့ အခု ဒီလောက်
ကလေးဆာတာကို သင်သည်းမခံနိုင်ဘူးလား။

ဆင်ခြင်ပုံလေးတွေ အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ကျမ်းဂန်ဆရာ
များ ဖွင့်ပြတာ နည်းယူဖို့ မကောင်းပါဘူးလား ... နည်းယူဖို့
ကောင်းပါတယ်ဘုရား။ နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့် ဆင်ခြင်ရတယ်။

ခုံသ၊ မကသ၊ ဝါတာတပ၊ သရီသပ၊ သမ္မဿာနံ။

မှက်၊ ခြင်၊ ယင်တွေ ကိုက်တဲ့အခါလည်း ဒီလိုပဲ ဆင်
ခြင်ပေးရမယ်။ မဆင်ခြင်နိုင်လောက်အောင် ပြင်းထန်လာပြီဆိုလို့
ရှိရင်တော့ သင်တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စဉ်ဘဝ မှက်၊ ခြင်တွေ တစ်ဘဝလုံး
အကိုက်ခံပြီးတော့ အခုတရားအားထုတ်တဲ့အခိုက်အတန့်လေးမှာ
မှက်၊ ခြင်တွေကိုက်တာ သင်ဘာလို့သည်းမခံနိုင်တာလဲ။ ကိုယ့်
ကိုယ်ကို ဆင်ခြင်ပေးရမယ်တဲ့။

ဆင်ခြင်ပုံ၊ ဆင်ခြင်နည်းလေးတွေ ကောင်းလို့ပါပဲ။
ဆင်ခြင်တဲ့နည်းနဲ့သည်းခံတာ ကျမ်းဂန်တွေဖွင့်ပြတာ တရားနာ

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၃၁

ပရိသတ်များတော့ ရှုမှတ်မှုနဲ့သည်းခံရင်တော့ ပိုမကောင်းပါဘူးလား ... ပိုကောင်းပါတယ်ဘုရား။

ရှုမှတ်မှုနဲ့သည်းခံတာကတော့ အကောင်းဆုံးပဲ။ တရားတွေလည်းတက်၊ သည်းခံနိုင်သွားမယ်ဆိုလို့ရှိရင် တရားထူးတရားမြတ်တွေတောင် ရသွားနိုင်တယ်။

သိပ်အေးလာတဲ့အခါလည်း ဒီအေးတာကိုပဲ ပြန်မရှုမှတ်ရပါဘူးလား ... ပြန်မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။ အေးတာကထင်ရှားရင် အေးတာကိုပဲ ပြန်မှတ်ရမှာပဲ။ အေးတယ်၊ အေးတယ် မမှတ်ရပါဘူးလား ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။

ဝိပဿနာတရားရှုမှတ်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ရာ ထင်ရှားတာကို ရှုမှတ်ရတာကိုး။ အေးတာကပေါ်လာတော့၊ ထင်ရှားလာတော့ အေးတာပဲ ပြန်မမှတ်ရပါဘူးလား ... ပြန်မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။ အေးတယ်၊ အေးတယ်။

အေးတဲ့အပေါ်မှာ သမာဓိဖြစ်လာတဲ့အခါ ပိုပိုအေးတာ၊ ပြန်ပြန်လျော့သွားတာကို မသိလာတတ်ပါဘူးလား ... သိလာတတ်ပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီလို သိလာပြီးတာနဲ့ အေးတဲ့သဘောကို သိသွားတော့ မှတ်အားတွေ ပိုမကောင်းလာပါဘူးလား ...

၃၂

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

မှတ်အားတွေ ပိုကောင်းပါတယ်ဘုရား။ အေးတာက တစ်ဆက်တည်းအေးတာမဟုတ်ဘူး။ ပိုပိုလည်းအေးတယ်၊ ပြန်ပြန်လည်းလျော့တယ်လို့ ဒီလိုသိသွားတာ အေးတာရဲ့သဘောကို သိတာပါပဲတဲ့။

သဘောကိုသိလို့ရှိရင်၊ ဆက်ကာဆက်ကာရှုမှတ်လို့ရှိရင် သမာဓိဉာဏ်အားကောင်းတာနဲ့အမျှ အေးတာလေးရဲ့ ပြောင်းလဲမှုကို သိကြရတာပါပဲ။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အရင့်ပိုင်းသို့ ရောက်သွားတဲ့အခါ အေးတယ်၊ အေးတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် အေးတာလေးက ပေါ်ပြီး တာနဲ့ပျောက်သွား၊ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်သွား။ ပေါ်တာနဲ့ပျောက်တာတွေက ပိုထင်ရှားလာတတ်ပါတယ်တဲ့။ ပေါ်တာကဖြစ်၊ ပျောက်ပျောက်သွားတာက ... ပျက်ပါဘုရား။ ပျက်ပျက်သွားတာပါပဲ။

ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ ရောက်နေတဲ့ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အေးတယ်၊ အေးတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ပေါ်တာက မထင်ရှားတော့ဘူး။ ပျောက်ပျောက်သွားတာပဲ ထင်ရှားတယ်။ ဘယ်နေရာက အေးနေမှန်းလည်းမသိတော့ဘူး။ ခန္ဓာကိုယ်ဘယ်နားက အေးနေတာလည်း သိပ်မထင်ရှားတော့ဘူး။ အေးတယ်လို့မှတ်

လိုက်ရင် အေးတဲ့သဘောလေး ရိပ်ခနဲပျောက်သွား၊ ရိပ်ခနဲ ပျောက်သွားတော့ သည်းမခံသွားနိုင်ပါဘူးလား ... သည်းခံသွား နိုင်ပါတယ်ဘုရား။ သည်းခံသွားနိုင်ပြီ။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အရင့်ပိုင်းသို့ရောက်ရင်တော့ သည်းခံ နိုင်သွားပြီ။ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်၊ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်။ အေးတာ တွေက တစ်ဆက်တည်းမဟုတ်တော့ဘူး။ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်၊ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်၊ ပျောက်ပျောက်သွားတာ မြင်နေရတော့ ပေါ်တာနဲ့ပျောက်တာ၊ ဖြစ်တာနဲ့ပျက်တာကိုပဲ အထူးသိအောင် မှတ်နေရတော့ အေးတဲ့ဒဏ်ကို ဒီလောက်မခံရတော့ဘူး။ သည်းမခံသွားနိုင်ပါဘူးလား ... သည်းခံသွားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ပေါ်တာက မထင်ရှားဘူး။ ပျောက်ပျောက်သွားတာပဲ ထင်ရှားတယ်။ မှတ် လိုက်တာနဲ့ ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်၊ မှတ်လိုက်တာနဲ့ ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်။ ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်သွားတာမြင်ရတော့ အေးတာကို အထူးသည်း ခံသွားနိုင်ပြီ။ ဉာဏ်ထက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်ရင့်ကျက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ အေးတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် အေးတာလေး လည်း ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်၊ မှတ်သိစိတ်ကလေးလည်း ... ကုန်ပျက် ပါတယ်ဘုရား။ ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်။

အေးတာလည်း မမြဲဘူး၊ မှတ်သိစိတ်လည်း မမြဲဘူး။
မထင်လာပါဘူးလား ... ထင်လာပါတယ်ဘုရား။ ကုန်ပျက်တာ
တွေက လျင်မြန်အားကြီးတော့ နှိပ်စက်နေသကဲ့သို့ ဆင်းရဲပါ
လား။ ဆင်းရဲပါလားဆိုတာ ဗမာလို၊ ပါဠိလိုကျတော့ ... ဒုက္ခပါ
ဘုရား။

ဒီလိုကုန်ပျက်နှိပ်စက်နေတဲ့ ဆင်းရဲကို ဘယ်လိုများ
ကာကွယ်လို့ရပါလိမ့်မလဲ။ ဘယ်လိုမှ ကာကွယ်လို့မရဘူး။ သူ
သဘောအတိုင်းသူ ကုန်ပျက်နှိပ်စက်နေတာပဲ။ ကိုယ်အစိုးမရပါ
လား။ ကိုယ်အစိုးမရပါလားဆိုတာ ဗမာလို၊ ပါဠိလိုကျတော့ ...
အနတ္တပါဘုရား။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဉာဏ်အမြင်တွေပိုင်သွားပြီ။
ဉာဏ်စဉ်တွေ အဆင့်ဆင့်တက်ပြီးတော့ အေးတယ်၊ အေးတယ်
လို့ မှတ်ရင်းနဲ့ပဲ တရားတွေလည်း မရသွားနိုင်ဘူးလို့ ဆိုမှဆိုနိုင်
ပါ့မလား ... မဆိုနိုင်ပါဘုရား။ မဆိုနိုင်ဘူး။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဉာဏ်အမြင်တွေပိုင်သွားတဲ့အခါ
မိမိတို့ရဲ့ ပါရမီအားလျော်စွာ တရားထူးတရားမြတ်တွေလည်း
ရသွားနိုင်တယ်။

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၃၅

ပူတဲ့အခါမှာလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ ဘယ်လိုမှတ်ရမလဲ ...
ပူတယ်၊ ပူတယ်လို့မှတ်ပါတယ်ဘုရား။ ပူတယ်၊ ပူတယ်။ သာမန်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ အိုး-ပူတာကို ပူတယ်၊ ပူတယ်မှတ်နေရတာ
ဘာများထူးပါလိမ့်မလဲလို့ ဝိပဿနာဉာဏ် အခြေခံမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
တွေကတော့ ထင်ချင်လည်းမထင်ပါဘူးလား ... ထင်ပါမယ်
ဘုရား။

ပူပါတယ်ဆိုတော့ ပူတယ်မှတ်နေရတော့ ဘာထူးမှာလဲ
လို့ ထင်ချင်ထင်နေမှာပေါ့။ တရားနာပရိသတ်များတော့ မထူးပါ
ဘူးလား ... ထူးပါတယ်ဘုရား။

အိုး-ပူတယ်၊ ပူတယ်မှတ်နေ၊ သမာဓိဉာဏ် အသင့်
အတင့် အားရှိလာတဲ့အခါကျတော့ ပိုပိုပူတာ၊ ပြန်ပြန်လျော့သွား
တာ မသိလာတတ်ပါဘူးလား ... သိလာတတ်ပါတယ်ဘုရား။

ပိုပိုပူသွား၊ ပြန်ပြန်လျော့သွား၊ ပိုပိုပူသွား၊ ပြန်ပြန်လျော့
လာတာကိုသိရင်ပဲ တော်တော်ပဲနေရာကျနေပြီ။ ပူတဲ့သဘောရဲ့
သဘောကို သိသိသွားတယ်။ သဘောသိသွားပြီဆိုလို့ရှိရင်
“သဘောသိမှ၊ ဥဒယ၊ ဝယမြင်နိုင်သည်”။ သဘောသိပြီးလို့
ရှိရင် ဥဒယ-က ဖြစ်၊ ဝယ-က ... ပျက်ပါဘုရား။ ဖြစ်ပျက်ကို
မြင်တော့မယ်။ ဖြစ်ပျက်မြင်သွားတာနဲ့ အပူကိုသည်းခံသွားနိုင်တဲ့

၃၆

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိဿာဆရာတော်

အဆင့် ပထမအဆင့်သို့ရောက်သွား။ ပေါ်တာ၊ ထင်ရှားတာကိုပဲ မမှတ်ရပါဘူးလား ... ပေါ်တာ၊ ထင်ရှားတာမှတ်ရပါတယ်ဘုရား။

ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက သိပ်ပူနေတယ်။ ပူတာကလည်း မခံနိုင်အောင် ပူနေတယ်။ ပူတာကို မမှတ်ဘူး။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်ပဲမှတ်နေတယ်။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်ဆီရောက်သွား။ ပူတဲ့ဆီလည်း စိတ်က တစ်ခါပြန်ရောက်လာ။ ဂနာမငြိမ်၊ ဘာဖြစ်နေတာပါလဲ၊ စိတ်တွေပျံ့လွင့် ... စိတ်တွေပျံ့လွင့်တာပါဘုရား။

သမာဓိဖြစ်သလား ... သမာဓိမဖြစ်ပါဘုရား။ မဖြစ်ဘူး။ ပူတာက သိပ်ထင်ရှားရင် ပူတာကိုပဲ စူးစိုက်ပြီးတော့ ပူတယ်၊ ပူတယ် မမှတ်ရပါဘူးလား ... မှတ်ရပါမယ်ဘုရား။ ပူတာမထင်ရှားရင် ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်မှတ်ရမယ်။ ထင်ရှားအားကြီးရင်တော့ ပူတာကိုပဲမှတ်တဲ့။

ခုပြောခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ပထမဦးဆုံးတော့ ပိုပိုပူတာ၊ ပိုပိုပူတာ ပြန်ပြန်လျော့သွားတာ သိရမယ်။ ဒုတိယအဆင့်ကျတော့ ပူတာလေးဟာ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်သွား၊ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်သွား။ ပေါ်တာကဖြစ်၊ ပျောက်ပျောက်သွားတာက ... ပျက်ပါဘုရား။ ပျက်။

ဒုတိယအဆင့် ပေါ်တာပျောက်တာတွေ တွေ့လာရင်
ယောဂီက မှတ်အားတွေ ပိုမကောင်းလာပါဘူးလား ... ပိုကောင်း
လာပါတယ်ဘုရား။

လွှမ်းမိုးစပြုသွားပြီ။ ပေါ်တာကဖြစ်၊ ပျောက်ပျောက်သွား
တာကပျက်။ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တော့ ပူတာက ဒီလောက်အဓိက
မဟုတ်တော့ဘူး။ ဖြစ်တာပျက်တာကိုသိအောင် ရှုမှတ်နေရတာ
အဓိကဖြစ်တော့ ပူတာကို မှတ်သိစိတ်က မလွှမ်းမိုးသွားပါဘူးလား
... လွှမ်းမိုးသွားပါတယ်ဘုရား။ အနည်းငယ် သည်းခံသွားနိုင်ပြီ။

နောက်ဆင့်ကာဆင့်ကာမှတ်လို့ သမာဓိဉာဏ်တွေ
တစ်ဆင့်ရင့်ကျက် ထက်သန်အားရှိလာတဲ့အခါ ဘင်္ဂဉာဏ်သို့
ရောက်သွားတဲ့အခါ ပူတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ပူတာလေးက ရိပ်ခနဲ
ကုန်ပျက်၊ ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်။ ကုန်ပျက်တာတွေပဲ မြင်နေရတော့
သည်းမခံနိုင်ပါဘူးလား ... သည်းခံနိုင်ပါတယ်ဘုရား။ သည်းခံ
နိုင်တယ်။

နောက်သမာဓိဉာဏ်တွေ တစ်ဆင့်ရင့်ကျက် အားရှိ
ထက်သန်လာတဲ့အခါ ပူတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ပူတာလေးလည်း
ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်၊ မှတ်သိစိတ်လည်း ... ကုန်ပျက်ပါတယ်ဘုရား။
ကုန်ပျက်။

၃၈

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပသာဆရာတော်

ပူတာလည်းမပြုဘူး။ မှတ်သိစိတ်လည်း ... မမြဲပါဘုရား။ အနိစ္စပါလား။ ကုန်ပျက်တာတွေက လျင်မြန်အားကြီးတော့ နှိပ်စက်နေသကဲ့သို့ဖြစ်လို့ ဒုက္ခပါလား။ ဒီလိုကုန်ပျက်နှိပ်စက်နေတာတွေကို ဘယ်လိုများ ကာကွယ်လို့ရပါလိမ့်မလဲ၊ ဘယ်လိုမှ ကာကွယ်လို့မရဘူး။ သူ့သဘောအတိုင်းသူ ကုန်ပျက်နှိပ်စက်နေတာပဲ။ ကိုယ်အစိုးမရတဲ့ အနတ္တပဲလို့ သည်းခံပြီးတော့ မှတ်ရင်းနဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဉာဏ်အမြင်တွေလည်း မထင်လာနိုင်ပါဘူးလား ... ထင်လာနိုင်ပါတယ်ဘုရား။ ထင်လာနိုင်တယ်။

ဆာလောင်တာကိုလည်း ဒီလိုပဲ ရှုမှတ်ရမှာပဲ။ ဝမ်းဗိုက်က သိပ်ဆာနေပြီ။ သိပ်ဆာနေလို့ ထင်ရှားနေရင် ဆာနေတာကိုပဲ မမှတ်ရပါဘူးလား ... ဆာတာကို မှတ်ရပါမယ်ဘုရား။

သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ အို-ဆာတာကို ဆာတယ်လို့ မှတ်နေရင် ဘာများထူးပါလိမ့်မလဲလို့ မထင်သွားတတ်ပါဘူးလား ... ထင်သွားတတ်ပါတယ်ဘုရား။

တရားနာပရိသတ်များကတော့ မထူးပါဘူးလား ... ထူးပါတယ်ဘုရား။ ဆာတယ်၊ ဆာတယ်လို့မှတ်နေရင်း သမာဓိ ဉာဏ်တွေဖြစ်လာပြီးတော့ ပိုပိုဆာတာ၊ ပြန်ပြန်လျော့သွားတာ ထင်ရှားနေတတ်တယ်။

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၃၉

ပိုပိုဆာတာ၊ ပြန်ပြန်လျော့သွားတာကိုသိရင် မှတ်အား
တွေက စော်တော်ကောင်းနေတော့ မှတ်နေတော့မယ်။ ဆွမ်း
စားမောင်း မခေါက်မချင်းတော့မှတ်နေမယ်။ ဆာလောင်သလောက်
ဆာ။ နေရာမကျပါဘူးလား ... နေရာကျပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်
နေရာမဆို ကုသိုလ်တွေမရနေပါဘူးလား ... ကုသိုလ်တွေရနေ
ပါတယ်ဘုရား။

ဆာတာကို သည်းခံပြီးတော့ ကုသိုလ်တွေရ။ ဆာတယ်၊
ဆာတယ်လို့မှတ်။ ပိုပိုဆာတာ၊ ပြန်ပြန်လျော့တာကိုသိလာရင်
ပထမအဆင့် ဆက်ကာဆက်ကာမှတ်။ သမာဓိဉာဏ် တစ်ဆင့်
ရင့်ကျက် အားရှိထက်သန်လာတဲ့အခါ ဆာတာလေးက ပေါ်ပြီး
တာနဲ့ပျောက်၊ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်။ ပေါ်တာကဖြစ်၊ ပျောက်
ပျောက်သွားတာက ... ပျက်ပါဘုရား။ ဖြစ်ပျက်ကိုသိရတော့
ဆာတာက သိပ်အဓိကမဟုတ်တော့ဘူး။ ဖြစ်ပျက်ကိုပဲ သိအောင်
ရှုမှတ်နေရင် ဆာတာကို အသင့်အတင့် သည်းမခံသွားနိုင်ဘူး
လား ... သည်းခံသွားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ ရောက်လာတဲ့အခါ ဆာတယ်၊ ဆာတယ်
လို့မှတ်လိုက်ရင် ဆာတာတွေက မထင်ရှားတော့ဘူး။ ပျောက်
ပျောက်သွားတာပဲထင်ရှား။ ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်၊ ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်။
သမာဓိဉာဏ် တစ်ဆင့်ရင့်ကျက် အားရှိထက်သန်လာတဲ့အခါ

ဆာတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ဆာတာလေးလည်း ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်၊
မှတ်သိစိတ်လည်း ... ကုန်ပျက်ပါတယ်ဘုရား။ တစ်စုံစီ၊ တစ်စုံစီ
ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်သွားတာမြင်ရတော့ မမြဲပါလား၊ မမြဲပါလား၊
အနိစ္စပါလား။ ဆာတာကိုမှတ်ရင်းနဲ့ အနိစ္စလို့ မသိလာတတ်ပါ
ဘူးလား ... သိလာတတ်ပါတယ်ဘုရား။

ကုန်ပျက်တာတွေက လျင်မြန်အားကြီးတော့ နှိပ်စက်
နေသကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဆင်းရဲပါလား၊ ဒုက္ခပါလားလို့ရော မသိလာနိုင်
ပါဘူးလား ... သိလာနိုင်ပါတယ်ဘုရား။ ဒီလိုကုန်ပျက်နှိပ်စက်
နေတဲ့ဆင်းရဲတွေကို ဘယ်လိုမှ ကာကွယ်လို့မရဘူး။ သူ့သဘော
အတိုင်းသူ ကုန်ပျက်နှိပ်စက်နေတာပဲ။ ကိုယ်အစိုးမရပါလား၊
ကိုယ်အစိုးမရပါလား၊ အနတ္တပါလား။ ဒီလိုလည်း မသိလာနိုင်ပါ
ဘူးလား ... သိလာနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဉာဏ်အမြင်တွေပိုင်သွားတဲ့အခါ
ဆာတယ်၊ ဆာတယ်လို့ရှုမှတ်ရင်းနဲ့လည်း တရားမရသွားနိုင်ပါ
ဘူးလား ... တရားရသွားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။ တရားရသွားနိုင်တယ်။

မိမိမှာ သမာဓိဉာဏ် အခြေခံရှိဖို့သာ အဓိကပဲတဲ့။
သမာဓိဉာဏ်အခြေခံရှိပြီဆိုရင် ဘယ်အရာမဆို သည်းခံပြီးတော့
ရှုမှတ်လို့ရှိရင် တရားရသွားနိုင်တယ်။ ရေဆာတာလည်း ဒီအတိုင်း

ပါပဲ။ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်တွေကိုက်တဲ့အခါမှာလည်း ဒီအတိုင်းပဲ သည်းခံပြီးတော့ မှတ်နေလို့ရှိရင် တရားတွေ အဆင့်ဆင့်တက် ပြီးတော့ တရားထူးတရားမြတ်တွေ ရသွားနိုင်တယ်။

ခုံသ၊ မကသ၊ ဝါတာတပ၊ သရီသပ၊ သမ္ပဿာနံ လို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတယ်။ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်တွေကိုက် တာ၊ နေပူ၊ လေပူတွေရဲ့ဒဏ်တွေကို ခံရတာလည်း အဲဒါကို လည်း သည်းခံပြီးတော့ ဝိပဿနာကို ရှုရမှာပဲတဲ့။ တရားနာ ပရိသတ်များလည်း စွမ်းနိုင်သလောက်တော့ မရှုနေကြရပါဘူး လား ... ရှုနေကြရပါတယ်ဘုရား။

အယုတ်ဆုံးသဖြင့်တော့ အသက်ကို ပါသွားလောက် အောင် ဒုက္ခဝေဒနာတွေ ပြင်းထန်လာရင်လည်း ရှုရမှာပဲတဲ့။ အသက်သေလောက်တဲ့ ရောဂါဝေဒနာပေါ်လာရင်လည်း ... ရှုရ မှာပါပဲဘုရား။ ရှုရမှာပါပဲ။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတယ်။

ပါဏဟရ။ အသက်ကို ဆောင်သွားလောက်အောင် ပြင်းထန်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာတွေ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထင်ရှားရင်လည်း သည်းခံရမှာပဲ။ သည်းခံပြီးတော့ မှတ်ရမှာပဲတဲ့။ တရားနာ ပရိသတ်များ သဘောတွေတော့ပေါက်နေပါတယ်။ ဝေဒနာကို လည်း သည်းခံပြီးတော့ မှတ်နေကြရတာပါပဲ။

၄၂

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပသာဆရာတော်

ဝေဒနာကို ရှုမှတ်ပုံတွေတော့ မကြာခဏ နာကြားနေရတယ်။ အသင့်အတင့်တော့ ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ဆောင်ပုဒ်ကလေးတွေ ပြန်ဆိုပြီးတော့ တရားအဆုံးသတ်ရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။ သူငယ်တို့မှာ၊ ငိုခြင်းဟာ၊

မှန်စွာအားမည်သည်။

အမျိုးသမီးများမှာ၊ မျက်ထွက်တာ၊

မှန်စွာအားမည်သည်။

ခိုးသူတို့မှာ၊ လက်နက်ဟာ၊

မှန်စွာအားမည်သည်။

မင်းစိုးရာဇာ၊ စိုးရတာ၊

မှန်စွာအားမည်သည်။

လူမိုက်တို့မှာ၊ ကဲ့ရဲ့တာ၊

မှန်စွာအားမည်သည်။

ပညာရှိတို့မှာ၊ ကျိုးရတာ၊

မှန်စွာအားမည်သည်။

ကြားမြင်ရှိသူတို့မှာ၊ ဆင်ခြင်တာ၊

မှန်စွာအားမည်သည်။

အား ဂ-မျိုး တရားတော်

၄၃

သမဏ၊ ဗြဟ္မဏာ၊ သည်းခံတာ၊
မှန်စွာအားမည်သည်။

ဤကဲ့သို့ ယနေ့ယခုအခါ၌ ပဌမဗလသုတ္တန်ဒေသနာ
တော်လာ “အား ဂ-မျိုး တရားတော်”ကို နာကြားရသဖြင့်
နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ်နိုင်
ကြပြီးလျှင် မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်တဲ့ တရားထူး
တရားမြတ်တို့ကို၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းအေးငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို လွယ်ကူသောအကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာဆိုက်ရောက်၍ မျက်
မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဆရာတော်ဘုရားပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်စုံရပါလို၏အရှင်ဘုရား။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

အရပ်ဆယ်မျက်နှာနေ၊ အားလုံးသောသတ္တဝါတွေ၊
ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်
ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့်၊
မိမိတို့ခန္ဓာဝန်ကို၊ ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်